

Nieuwsbrief

November 2025, uitgave 9

In dit nummer:

Van het bestuur

Van de Technische Commissie

Van de Havenmeester

Van de penningmeester

Interview nieuw lid

Varen met de kleinkinderen

Uit het logboek van de Twister

*Redactie bereikbaar via
info@wsvdewaterlelie.nl*

Wolken krabbels

In de maand oktober was er geen bestuursvergadering, als je dan vraagt of er toch niet iets te melden valt voor de nieuwsbrief komt er altijd wel iets. Zin of onzin, maakt niet uit, het hoeft ook niet altijd serieus, ik houd het graag luchtig. Met een serieuze storm als Melissa hebben we gelukkig niet te maken gehad maar Benjamin was luchtig genoeg. Niemand schade hoop ik? Door alle wind en regen van de afgelopen tijd kwamen ook weer plaatjes door van hoog water in de haven, geen idee of het dit keer hoger was dan vorige jaren, zolang de elektriciteitskasten niet kopje onder gaan is het goed, maar mocht je nog aan boord willen gaan houd dan het tij in de gaten of haal de lieslaarzen van zolder. Mocht je liever binnen blijven pak dan de nieuwsbrief er maar bij er is voldoende te lezen.

Van het bestuur

Staat de datum van de ledenvergadering al op de kalender? De agendapunten worden apart toegestuurd en er is gelegenheid om tijdens de rondvraag nieuwe actiepunten te verzinnen waardoor de bestuursvergaderingen draaiende gehouden kunnen worden. Als de voorzitter de vergadering heeft afgeklopt is er zoals gewoonlijk gelegenheid voor een drankje en wie weet ook een bitterbal. Check de agenda want de tijd gaat snel, de datum staat op 21 november a.s. 20.00 uur in de Drie Lelies. Wees welkom!

Van de Technische Commissie

De najaarswerkbearmen zijn vandaag begonnen, te kort dag om daar foto's van te plaatsen maar de volgende ploegen mogen op zaterdag 8 en 15 november laten zien wat zij kunnen. Uiteraard zijn jullie foto's altijd welkom. Niet onbelangrijk op zaterdag 15 november wordt ook het water in de haven afgesloten.

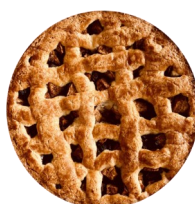

Van de havenmeester

Martin Lagendijk doet vaak een rondje Lorregat en ergert zich dan aan vieze steigers. Op verzoek werden er een paar schoongemaakt maar kort erna kregen we deze foto binnen... niet alle eendjes zwemmen in het water, soms vinden ze zo'n mooi schoongeboende steiger best lekker om op te chillen na het diner en alles wat er in gaat, komt er ook weer uit. Jammer, heel jammer! Maar even serieus; Martin zag ook een keer een barbecue op een steiger staan. Nu hebben we al meerdere steigers vervangen door mooie kunststof in plaats van de vatensteigers van weleer. Dat de kunststof drijvers duur zijn is al vaker gezegd maar nog niet dat ze stuk gaan als er hete voorwerpen op gelegd worden of als er schroeven in gedraaid worden. Als ze lek raken door brand- of schroefgaatjes kan er lucht in waardoor er condens ontstaat en de drijvers langzaam ten onder gaan. Dat zou jammer zijn want de verzekering dekt dit soort acties niet. We verwijzen hierbij ook naar **artikel 14 van het havenreglement. Alleen werkzaamheden uitvoeren in overleg met de havenmeester.**

Van de Penningmeester

Er zijn weer vrijwilligers nodig! Nee niet schrikken, het is maar voor één avondje bij de penningmeester thuis en om jullie over de streep te trekken zal er appeltaart geserveerd worden. Het gaat om de jaarlijkse kascontrole. Alles is tot op de penning bijgehouden in een keurig bestand maar onafhankelijke goedkeuring is nodig. Het bestuur, behalve de penningmeester himself, mag niet meedoen want dat zou niet eerlijk zijn. Zij worden al behoorlijk vermeld tijdens de bestuursvergaderingen (dankjewel Elly Snaayer). De datum wordt samen met de vrijwilligers bepaald, pas in het begin van het nieuwe jaar, maar denk er vast over na of je je hand wil opsteken tijdens de ledenvergadering.

Interview nieuw lid: Marcel Kemp

Carpe Diem II is de naam van de tendersloep van Jeanine en Marcel. Nu alleen nog te bewonderen in de Westergoot in Dordrecht maar ze hopen snel een plekje te krijgen in Puttershoek. Niet dat ze ontevreden zijn over de haven daar integendeel, het is bewaakt, goede parkeergelegenheid etc. maar om even een ijsje te halen in Oud-Beijerland op een mooie zomeravond is het net te ver weg. Als ze nu een daagje gaan varen is het echt de hele dag tot laat in de avond. Op de toerstand de Biesbosch en Ottersluis door, over de Merwede richting bijvoorbeeld Willemstad, daar een late en uitgebreide lunch en motor vol kracht over de Kil terug. Als ze dan laat weer thuiskomen is een klein hapje voldoende, geen zin meer om te koken. Als er plek vrijkomt in het Lorregat is het mogelijk om 's avonds kortere stukjes te varen. Nu maken ze 12 tot 15 volle vaardagen maar in de toekomst hopen ze er 8 tot 10 vaaravonden aan toe te voegen. Flexibiliteit is dus de reden om van haven te switchen. Dochter Jasmijn heeft niet veel interesse in het varen maar zoon Jochum, nee niet verkeerd gespeld maar typisch Fries geschreven, wil wel zijn vaarbewijs halen en als dat papiertje binnen is mag hij ook eropuit. Nu vaart hij mee en leert hij de praktijk van z'n pa. Deze heeft zelf al op jonge leeftijd de harde praktijkschool gehad. Bij Rederij Avifauna heeft Marcel een behoorlijk verantwoordelijk bijbaantje gehad. Het begon met; auto's van bezoekers parkeren, ijs verkopen en barman. Daarna bediening in het restaurant en bij de bediening in de rondvaartboten en van het een komt het ander: stuurman. De rondvaartboten van toen waren vee-schuiten geweest van de jaren 1920 tot 1930, maar liefst 37 m lang, twee of drie verdiepingen en zonder hek- of boegschroef. Je moest leren varen op de elementen van de natuur zoals wind en stroming, ook vaardigheden zoals een touw om een meerpaal gooien stond op het programma eerst kortbij werpen maar uiteindelijk tot 7-8 meter en daar stond je dan met een schuit vol mensen.. Toen de schipper een keer ineens met de gashandel in zijn handen stond en even geen gas terug kon nemen kwam dat lassowerpen goed van pas, een deuk in de kade bleef bespaard en de passagiers hebben er niets van gemerkt. Behalve rondvaarten door het Groene Hart, het natuurgebied De Hemmen over het Braassemmeer, de Oude Rijn etc.

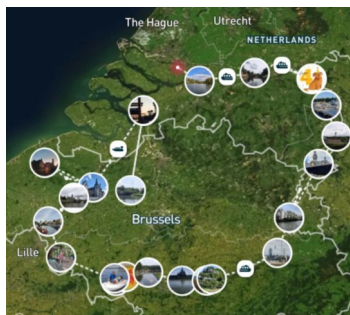

zat Marcel ook op de lijndiensten van en naar Gouda, Waddinxveen, Woerden, Leiden en Den Haag. 3 Jaar lang heeft Marcel die bijbaan gehad tot zijn 22e. Naast skiën en motorrijden is varen toch altijd hobby nr. 1 gebleven. 10 Jaar terug kochten ze een topcraft 605 tendersloep en aangezien ze toen nog in 's Gravendeel woonden was de Westergoot een prima thuishaven voor de eerste Carpe Diem. Na 4 jaar werd deze ingewisseld voor de huidige sloep een Cooper 800 tendersloep. Deze is 8.30 m lang en 2.35 m breed. Het voordek is 2.50 m lang met rondom kussens waar je heerlijk kunt liggen, theoretisch kan je erop slapen maar in de praktijk nog niet gedaan. Met een 110 pk turbodiesel inboard vaar je ook makkelijker op de grote rivieren tussen het vrachtverkeer. Het heeft de looks van een snelle sloep maar je zou er in principe mee kunnen waterskiën. In principe want dat hebben ze ook nog niet in praktijk gebracht en waarom ook, na een hectische werkweek in de bloemenhandel zal het voelen zoals bij de meesten van ons; zodra je aan boord komt heb je het gevoel van vrij zijn, rust en relax. Nog even geduld oefenen want we hebben te maken met een wachtlijst maar we hopen je/jullie gauw te zien, eerst bij de ledenvergadering en later aan de waterkant.

Tot dan!

Stukje uit het logboek van de Twister

Ik had de vorige keer beloofd, dat als er een keer ruimte was ik een stukje uit ons logboek zou delen. Lastig kiezen welke bladzijde dus het is iets meer, mag dat?

Ons avontuur begon 2 juli, eerst alles op het gemakkie een plekje gegeven wat een mens nodig zou kunnen hebben voor een verblijf van 2 maanden op ons "huisje op het water" en dat is veel. Nu moeilijk voor te stellen maar het was 35°C, gevalletje sauna. We waren het Lorregat nog niet uit of we kregen een appje van de gebroeders Janmaat dat het heerlijk

was in de Brabantse Biesbosch en dat wilden wij ook wel. Eerste stop was langs bij de grote broers waar we wijze lessen kregen van ervaren Belgiëvaarders. Om in België te komen heb je onderhand het hele alfabet aan papierwerk nodig, alleen een marifoon is niet voldoende. De AIS was tijdig geregeld, MMSI kwam op het

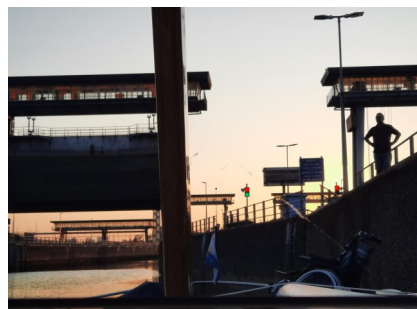
nippertje en daarmee konden we ons FD nummer ontvangen. Ons plan was eerst Antwerpen dan door naar Gent, vandaar naar Brugge, weer terug naar Gent en dan zouden we wel weer zien. Eerst nog langs Scharendijke aan de Grevelingen want ik kan niet zomaar mijn zusje voorbij varen. Het weer was inmiddels omgeslagen en voor de Grevelingensluis lag een grote zeilboot enorm te stuntelen; als je de voortouwen los laat met flinke wind op de kop gaat de boot dwarsliggen, niet handig. Na wat zigzaggen tussen de uitvarende boten door en een gevaarlijke manoeuvre voor een beroepsvaarder ging hij op ramkoers richting ons. Het scheelde niet veel of hij was op de koffie gekomen. Het liep goed af. Op de Grevelingen zelf hadden we nog een reddingsactie, een rubberbootje had de strijd tegen de wind (kracht 7) verloren en was over de kop gegaan. Motortje deed het niet meer en meneer roeide zich de blaren maar kwam niet vooruit. Sleepje naar Den Osse gegeven en een blijde meneer afgezet. Nog meer strijders tegen de wind maar dan surfers, prachtig gezicht hoe ze als scheermesjes over het water vliegen! Het was heel gezellig in Scharendijke maar 7 juli vervolgden we toch echt onze reis op naar Tholen, nog steeds pittige wind en toen we de boei rondten om het Schelde-Rijnkanaal in te gaan moesten we dwars op de golven, ging niet anders. Kasten en laden vlogen open en de fruitschaal vloog in één rechte lijn van het aanrecht tegen de toiletdeur. Kon de meloen niet hebben, dwars doormidden. Verdere schade viel mee, de kopjes lagen allemaal op 1 oor maar waren nog heel, slechts een schilfertje van een eierdopje dus mij hoor je niet klagen. Zwager en schoonzus lagen al in Tholen die hadden Scharendijke overgeslagen. Mevrouw de havenmeester had hen al helemaal uitgelegd waar we ons moesten melden en met welke nummers. 2 A-viertjes vol om in Antwerpen te komen en de Willemdok te bereiken. We moesten vroeg op want de Kreekraksluis was voor pleziervaart gestremd en we moesten met de hele grote jongens mee. Zouden we

later vertrekken dan zou de wachttijd op kunnen lopen tot 5-6 uur. Wekker op 05.15 u en dat in de vakantie. 08.30 u waren we door de sluis en konden wij heel de ANWB-kaart dwars oversteken en dan ineens ben je in België. De kanaaldokken zijn best breed met grote zeeschepen, containers, silo's en hijskranen. René weet waarom hij de marifooncursus heeft gevolgd en gaf op de aangegeven plekken door wie wij zijn, met hoeveel personen, waar vandaan en waar naar toe. 13.00 u voeren we de Willemdok binnen en werden we door de havenmeester naar onze plaats onder het gebouw Godfried begeleid. Nog gezocht naar Boman maar niet gevonden. We bleven een paar dagen in het mooie Antwerpen, genoeg te beleven daar. 12 Juli gingen we saampjes verder, de Twisteer was maar een klein stipje vergeleken bij de enorme zeeschepen

waartussen we moesten dobberen voor de Cauwelaertsluis. Geen aanlegplaats en even langszij mocht ook al niet. Op de Zeeschelde stroomt het aardig en is het handig als je stroom mee hebt. We ploeterden een uurtje tegen stroom en daarna de hele weg naar Dendermonde stroom mee, lekker snel! Er zijn nauwelijks ligplaatsen en overal keienkades waar je onmogelijk aan kunt leggen dat is ook iets om rekening mee te houden. Na sluis Dendermonde zou een haven te vinden zijn maar het begrip haven is net iets anders dan in Nederland er was een steiger geschikt voor 3 boten en dat was het dan, ook 1,5 km van het plaatsje Dendermonde vandaan dus stadje bezoeken hebben we

overgeslagen. De volgende dag moesten we wachten tot we weer tij mee kregen en wilden we Gent bereiken. Helaas zijn we gestrand voor de sluis van Merelbeke die eerder gestopt was met schutten vanwege de lage waterstand door droogte. Omdat het tijverschil 4 meter bedroeg moest hond Saartje haar pootjes gekruist houden want het duurde even voor we hoog genoeg lagen om haar uit te laten. Via het bovendek werd ze aan het handvat van haar zwemvest opgetild en overgezet aan wal. Ze vond haar vliegles maar niks en protesteerde luid. 04.30 u ging René er nog uit om de touwtjes in handen te nemen, was toch nodig. We hadden de eerste sluis mee, direct rechtsaf de brug onderdoor en toen waren we tot onze verbazing al in Gent. 5 km van de haven in het centrum waar we 3 dagen zouden verblijven. Langer mocht niet want de Gentse feesten kwamen eraan. We wilden meer van België zien dus die 3 dagen waren ruim voldoende.

Wordt vervolgd

Varen met onze kleinkinderen (door Teun van der Bijl)

In de laatste nieuwsbrief hebben jullie kunnen lezen dat we door het ontbreken van AIS ons plan om naar Antwerpen te varen hebben moeten laten varen.

We besloten daarom de Maas op te varen en alleen havens te bezoeken waar we nog nooit waren geweest.

We lagen in Maasbracht, als tussenstop naar Maastricht, toen onze kleindochter Lieke ons opbelde en vroeg of het uitkwam als zij, samen met broer Daan, de week daarop mee konden varen. Omdat de ouders het wel wat ver vonden om de kinderen naar Limburg te brengen spraken we af om ons reisdoel aan te passen en naar boven te varen. Een lang verhaal kort, enkele dagen later lagen we in het Lorregat want dan kon er ook worden gewassen.

De kinderen hadden er echt zin in en nadat we zes tassen met kleren, knuffels, spelletjes en nog veel meer dingen die ze hadden meegebracht hadden opgeborgen konden we vertrekken. In overleg met de kids hadden we een route uitgestippeld; via Schoonhoven, Vianen, Gorinchem, Aalst en Heusden weer terug naar het Lorregat.

Tot Vianen ging alles volgens plan. Het was de eerste keer dat de kids gingen sluizen wat vreselijk spannend was. In de sluis hielp onze kleinzoon met de traphaak het achterschip tegen de wal te houden. Zelfs toen het wat moeilijk werd weigerde hij de haak uit handen te geven.

Bij de Bolgerijnsebrug kregen we te horen dat de spoorbrug bij Arkel gestremd was. Op dat moment was nog niet bekend hoe lang de storing zou duren. We besloten daarom door te varen en bij Meerkerk te overnachten.

In Meerkerk waren inmiddels alle plaatsen bezet. We vonden nog wel een plek maar daar

waren geen bolders dus moesten pennen in de grond worden geslagen. Heel interessant allemaal. Na een uurtje of zo hoorden de jongens over de marifoon dat de stremming wel tot zondag zou duren. Na dit bij de Meerkerksebrug te hebben geverifieerd besloten we terug te gaan en in Nieuwegein een plaatsje te zoeken. Nu al naar huis varen vonden de kids geen optie. Na enkele opties te hebben besproken besloten we naar Krimpen aan de Lek te varen en daar de volgende dag met de veerboot naar Kinderdijk te gaan. In Kinderdijk bezochten we twee molens, het oude gemaal en maakten we een vaartochtje langs de molens die vele malen werden gefotografeerd. Omdat het al laat was aten we 's avonds in Krimpen. Terug in het Lorregat was iedereen wel blij met de stremming van de spoorbrug want het bezoek aan Kinderdijk vonden we erg geslaagd.

